

Redefining the Identity of the Church: A Constructive Study of the Post-Christendom Theologies of Lesslie Newbigin and John Howard Yoder (259+x pages)

Afhandlingen tager afsæt i en aktuel teologisk drøftelse, som har udviklet sig på baggrund af markante kulturelle og religiøse ændringer i den vestlige verden, som har fundet sted siden oplysningstiden. Et stigende antal teologer taler således om, at den vestlige verden befinder sig i en overgangsfase fra en 'Christendom' epoke til en 'post-Christendom' epoke. I en lang række bøger, hvor disse ændringers omfang og betydning drøftes, refereres der igen og igen til, at kirken som oftest vil være væsensforskellig fra det samfund, som den er en del af. Da der imidlertid ikke er foretaget nogen større systematisk analyse af, hvordan vi bør forstå denne fundamentale præmis for debatten, tager afhandlingen udgangspunkt i det følgende spørgsmål: Hvordan bør vi forstå kirkens distinkte identitet med særlig henblik på dens rolle i et 'post-Christendom' samfund? For at kunne præsentere et kvalificeret svar på dette spørgsmål analyseres den engelske missionssteolog Lesslie Newbigins forfatterskab og den amerikanske socialetiker John Howard Yoders forfatterskab.

Afhandlingen påviser dernæst, hvorledes Lesslie Newbigins forfatterskab rummer en fundamentalteologisk kritik den sammensmeltning af kirke og samfund, som betegnes som *corpus Christianum*. I stedet argumenterer Newbigin for, at kirken, *corpus Christi*, er en distinkt social entitet, der som oftest vil være fundamental forskellig fra det samfund, som den er en del af. Dette anliggende udfoldes på flere forskellige måder i hans forfatterskab. Ganske kortfattet kan man sige, at for Newbigin er kirken et udvalgt folk (ekkesiologi), som skal manifestere gudsriget i verden (eskatologi), som skal legemliggøre Guds mission i verden (missiologi), som skal legemliggøre en distinkt social orden i verden (socialetik) og som skal legemliggøre en tradition for en særlig forståelse af virkeligheden (epistemologi).

John Howard Yoder præsenterer i sit forfatterskab en markant teologisk kritik af alle former for nationalistiske konceptioner af den kristne tro og den kristne kirke. Disse teologiske og historiske konceptioner udgør en front i hans forfatterskab, som han igen og igen udfordrer, og som fungerer som en vigtig baggrund for hans teologiske projekt. For Yoder er det særligt ekkesiologien, socialetikken og eskatologien, som kvalificerer vigtige aspekter af kirkens distinkte identitet.

Efter at have etableret to positioner, som vi kan lære af, forholde os til og arbejde ud fra, udarbejdes ved hjælp af en syntetisk-konstruktiv metode et bidrag til den pågående debat, som der er blevet refereret til ovenfor. Baggrunden for dette er, at både Newbigin og Yoder er blevet anklaget for at udvikle en ekkesiologi, der har sekteriske tendenser. I afhandlingen argumenteres nu for, at det er muligt at udvikle en ekkesiologisk position, som på én og samme tid har en stærk betoning af kirkens distinkthed og af dens engagement i samfundet. Der argumenteres for, at udgangspunktet for denne ekkesiologiske position må være, at kirken er sendt til verden, og at dette faktum således må determinere dens liv i verden. Kirkens distinkthed må således ikke lede til, at den isolerer sig, frasiger sig ansvar for samfundet eller bliver en lukket selvrepetition af sin egen tradition. I stedet må kirkens distinkthed være konstituerende for dens åbenhed over for, ansvar for og engagement i samfundet. I forlængelse af dette, hævdes det, at en sådan ekkesiologisk position, som der i afslutningen af afhandlingen er blevet aftegnet, rummer et stort potentiale for en forståelse af kirkens rolle i et sekulært og pluralistisk samfund, og det hævdes således, at en sådan ekkesiologisk position peger ind i fremtiden for kirken i den vestlige verden.